

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Det skal kun blive ganske få bemærkninger. Jeg beklager, at jeg i første omgang glemte at sige til hr. Tillisch, der mente, at spørgsmålet om beskatning af sparekasser nok burde drøftes med finansministeren i samråd, at jeg tror ikke, finansministeren vil blive meget overrasket over at få en anmodning om at komme til samråd om det spørgsmål, men som allerede hr. Holmberg påpegede i sit indlæg under denne anden runde, er spørgsmålet naturligvis ikke uden videre så let at klare, og det har en vis principiel karakter, spørgsmålet om beskatning af selvejende institutioner.

Til hr. Arne Bjerregaard: kendsgerningerne er jo, at hvis folk selv vil, så kan de beholde hver eneste lille sparekasse, de har, så længe de selv vil. Den egentlige ulykke er jo ikke, hvad vi laver her, men at folk ikke selv vil. Det er dér, man skal sætte sine kræfter ind, hvis man vil redde disse små sparekasser.

Til hr. Knud Jespersen blot den bemærkning, at jeg er helt overbevist om, at en liberalisering af udenlandske pengeinstitutters adgang til det danske marked ville være kommet under alle omstændigheder — EF eller ikke EF — simpelt hen som et resultat af hele den internationale økonomiske udvikling, som Danmark jo stadig stærkere tager del i.

Til hr. Flygaard: de 5 mill. kr. gælder jo kun for oprettelsen af nye sparekasser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 75, fremsættelsen i tidenden sp. 151).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. J. Mortensen (S):

Dette lovforslag er en konsekvens af de ændringer, folketinget vedtog i foråret 1973 i aktieselskabsloven, idet man i lov om forsikringsvirksomhed indfører bestemmelser vedrørende morarente af aktiekapital, der ikke er indbetalt til tiden, og ligeledes bestemmelser vedrørende de ansattes ret til at vælge bestyrelsesmedlemmer. Jeg kan derfor love handelsministeren at medvirke til at give lovforslaget en let gang gennem udvalget, idet jeg samtidig skal love handelsministeren, at man fra socialdemokratiets side nok skal forsøge at rette den forglemmelse, der er sket ved fremsættelsen af lovforslaget.

Som det siges i fremsættelsestalen, er det afsnit i lovforslaget, der fandtes i det tilsvarende forslag fra 1972-73 vedrørende det offentliges repræsentation i bestyrelsen for forsikringsselskaberne, faldet ud. Da det ikke er begrundet på nogen som helst måde, må jeg formode, at det skyldes enten en trykfejl eller en forglemmelse, og vi skal nok være behjælpelig med at få det rettet, for det er efter min mening en ret væsentlig bestemmelse, der er faldet ud.

Forsikringer er jo nødvendige og oven i købet i et vist omfang påbudt ved lov, og da vi, selv om der findes regler for forsikringsselskabernes anbringelse af penge osv., ved, at der ligger store formuer i forsikringsselskaberne, må det være rigtigt, at det offentlige i en periode, hvor man er interesseret i at dirigere pengene hen til erhvervene, har en repræsentant i bestyrelserne, så man kan være opmærksom på de forhold, der gør sig gældende. Jeg er også næsten overbevist om, at de større forsikringsselskaber intet har at indvende imod offentlig repræsentation, idet de er gode og stabile foretagender og derfor ikke har noget at skjule.

Jeg er stadig væk principielt tilhænger af, at der oprettes statslige forsikringsselskaber, selv om det for så vidt ikke vedrører dette lovforslag, idet jeg mener, at man fra lovgivningens side påbyder borgerne en hel del forsikringer, og det må være rimeligt, at disse forsikringer garanteres til den lavest mulige præmie. Det kan vi få en indflydelse på også ved den offentlige repræsentation i bestyrelserne. Der kunne formentlig også være sparet administration igennem oprettelse af statslige forsikringsselskaber. Vi er

[K. J. Mortensen.]

kendt med, at præmier til bygningsbrandforsikring opkræves over ejendomsskattebilletterne, så spørgsmålet er jo, om man ikke meget let ved at fodre edb-anlæggene med de rette oplysninger kunne opkræve f. eks. ansvarsforsikring for motorkøretøjer sammen med afgiften. Det kunne formentlig spare administration, og det kunne mange gange spare politiet for at skulle ud at hente nummerplader, når forsikringstageren havde glemt at betale forsikringen. Det er noget, man skal være opmærksom på, og jeg mener, at det er noget, man skal se på i det hele taget.

Når vi taler om forsikring, kan jeg næsten ikke undlade at komme med et lille hjertesuk. Hver gang jeg i radio eller tv hører en kendt skuespiller synge admiralens vise fra Pinafore, hvor det bl. a. hedder, at vedkommende sad 8 år i træk i en kommission og tegnede små mænd på klatpapiret og derefter blev belønnet med kors og bånd og stjerner, så kan jeg ikke lade være med at tænke på forsikringskommissionen. Denne kommission har siddet i over 8 år, ja, oven i købet nu i 12 år, og den har ganske vist afgivet delbetænkninger, men det må snart være på tide at få arbejdet afsluttet. Såfremt langsommeligheden skyldes, at man håber på at ende, som det skete i admiralens vise, med kors og bånd og stjerner, så må jeg altså foreslå, at handelsministeren finder frem til, om der ikke er en mulighed for at indstille medlemmerne af denne kommission til en eller anden orden, f. eks. for lang — jeg vil ikke sige „tro“, men „lang“ — tjeneeste, så vi kan få en afslutning.

Jeg er ganske vist ikke tilhænger af ordner og må også citere en sang, der findes i Arbejdersangbogen. Jeg tror nok, formanden var bange for, at jeg skulle begynde at synge, da jeg tog Arbejdersangbogen med herop. Det skal jeg nok lade være med. Sangen er skrevet i 1790 af P. A. Heiberg og rummer ordene: „Ordener hænger man på idioter“. Nu skal jeg måske tilføje, at forfatteren har fået en bøde på 150 rigsdaler for sin kritik på daværende tidspunkt af regeringen. Men hvis det er den eneste måde for at få en afslutning på arbejdet, så lad os dog gå hen og indstille dem til en orden.

Allerede i 1969 i forbindelse med et for-

slag til folketingsbeslutning om en forsikringsreform fremsat af hr. Poul Dam m. fl. samt i forskellige spørgsmål til ministeren har vi anmodet om et afsluttende arbejde i kommissionen, men der er ikke sket noget endnu. Hver gang vi andre taler om en gennemgribende revision af lovgivningen vedrørende forsikringer, får vi at vide, at vi må afvente forsikringskommissionens afsluttende arbejde, og det havde måske også været væsentligt at få det med i forbindelse med dette lovforslag. Jeg skal henstille til handelsministeren, at man nøje indskærper den besked, som jeg har erfaret er blevet givet kommissionen af den tidligere handelsminister, nemlig at arbejdet skal være afsluttet inden udgangen af 1974, så vi kan komme i gang med en reform.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig, men grundig udvalgsbehandling.

Tillisch (FP):

På fremskridtspartiets vegne kan jeg tilsige en positiv og velvillig indstilling til forslaget, som jo i realiteten kun er en ajourføring af forsikringsvirksomhedsloven efter vedtagelsen af nye bestemmelser i aktieselskabsloven.

I modsætning til den forrige taler tror og håber jeg ikke, at bortfaldet af den offentlige repræsentant i forsikringssekskabernes bestyrelse i dette forslag i forhold til et tidligere forslag er en lapsus, men at det tværtimod er fuldt bevidst. Det synes også at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget.

Vi vil i udvalgsbehandlingen prøve at benytte denne anledning til at søge en lov som denne forenklet i overensstemmelse med vores mere generelle indstilling til lovgivning. Vi mener, at der måske netop her findes en passende anledning til at prøve at komme i gang med forenklingsarbejdet.

Ivar Hansen (V):

Jeg skal ikke gå ind i en mere principiel debat vedrørende forsikringsforhold ved denne lejlighed. Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at det blev der lejlighed til senere.

Lovforslaget, som vi behandler nu, var jo til første behandling i februar 1973 og var da genstand for en ret indgående behandling

[Ivar Hansen.]

set ud fra forskellige synspunkter, men blev, formentlig af tidsmæssige grunde, ikke færdigbehandlet inden samlingens slutning.

Lovforslaget er jo i det væsentlige en konsekvenslovgivning som følge af den nye aktieselskabslov, der medfører medarbejderrepræsentation i aktieselskabernes bestyrelse, og der var da også derfor ved den tidligere førstebehandling i det væsentlige enighed mellem folketingets daværende partier. Jeg skal derfor i dag kun kort hæfte mig ved de ændringer, der er indføjet i det nu genfremsatte lovforslag.

I lovens § 41 og § 52 er indføjet ændringer vedrørende morarentesatser og bortfald af autorisationskrav til bøger over garantiandele i gensidige selskaber. Men det er jo i begge tilfælde en ajourføring i forhold til den nye aktieselskabslov og giver derfor ikke anledning til særlige bemærkninger.

I det tidligere fremsatte lovforslag var der medtaget en bestemmelse om, at handelsministeren skulle udpege en repræsentant for det offentlige til de i loven omhandlede forsikringsselskabers bestyrelse. Venstre har ikke på noget tidspunkt været tilhænger af denne tanke, da vi af flere grunde ikke har kunnet se nogen rimelig begrundelse herfor, i første række fordi der i forvejen igennem den under handelsministeriet hørende institution forsikringsrådet føres tilsyn med al forsikringsvirksomhed efter de derom gældende lovregler. Men det er naturligvis et spørgsmål, der nok vil blive anledning til at tage op til fornyet debat under udvalgsarbejdet. Vi er i venstre tilfreds med, at denne bestemmelse nu er taget ud.

Jeg kan herefter tilsige mit partis medvirken til en hurtig behandling af lovforslaget.

Dagmar Andreasen (RV):

Som det allerede er sagt af de tidligere talere, er lovforslaget en ganganger, blot med den ændring, at bestemmelsen om den offentlige repræsentant i bestyrelsen er gleddet ud. Ud fra de hensigter, som den daværende handelsminister angav at have med forslaget om den offentlige repræsentant, stillede det radikale venstre sig positivt til tanken, og formålet er jo stadig væk lige så godt, som det var dengang. Jeg skal ikke gentage, hvad vores ordfører sagde, da lovforslaget sidst var til første behandling. De,

der måtte være interesseret, kan slå op; det var den 28. februar 1973, Folketingstidende 1972-73, sp. 4135.

Nu er det egentlig ikke, fordi jeg tror, at de formål, man vil tilgodesee, ikke også ønskes tilgodeset af den nuværende regering. Det, der skiller, er vel nok snarere et spørgsmål om, hvorvidt man tror, at disse hensyn kan tilgodeses af en offentlig repræsentant. Men det er noget af det, vi må drøfte i udvalget.

Jeg skal tilsige mit partis velvillige arbejde i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Om dette lovforslag skal jeg på mit partis vegne blot sige, at vi er rede til at drøfte det nøje i udvalg. Det er følgelovgivning af anden lovgivning, og i den foreliggende form mener vi at kunne tilslutte os, hvad der står heri. Vi er rede til at drøfte det i udvalget, også de spørgsmål, andre ordførere har rejst her i dag.

Højland (CD):

Jeg har jo bemærket nogle gange, at der kan siges en masse ord om næsten ingenting fra denne talerstol. Den praksis vil jeg ikke følge i dette spørgsmål, for jeg synes, det er så ligetil, det er jo blot en ajourføring, hvortil man trods alt også kan have nogle ganske få kommentarer.

Jeg kan da udtale min sympati — måske noget sent — for indsættelsen af § 53 a, som følger af vedtagelsen af aktieselskabsloven.

Jeg er på linje med det, der tidligere er blevet sagt om, at man må ikke undlade at gennemføre en større indsigt fra det offentlige gennem en offentlig repræsentation i forsikringsselskaberne. Forsikringsselskaberne er jo en form for forretning som så meget andet, men det er dog en anden form end den, man normalt ser, for forsikringsvirksomhed har meget større samfundsmæssig betydning og er også involveret i en del lovgivning, idet vi har en række forsikringsområder, som er påbudt af lovgivningen, og som er påtvunget folk. Jeg siger det ikke for at tage afstand herfra, for jeg kunne godt tænke mig også her fra talerstolen at gøre mig til talsmand for, at man yderligere fik udvidet denne form for tvang, ved at man gennemførte en lov om en tvungen personlig ansvarsforsikring. Dermed være det sagt.

[Nøjland.]

Der er en anden ting med hensyn til forsikringselskaberne, som jeg med nogen bekymring ser på, og det er den økonomiske ekspansion, som er foregået og foregår i forsikringselskaberne med den kolossale kapitalophobning. Også i kraft heraf mener jeg at det vil være naturligt, at det offentlige får mere indsigt i forsikringselskabernes virke.

Vi tilsiger vor medvirken til lovforslagets gennemførelse og vil meget gerne se på de ting, jeg har talt om her, i udvalget.

Aage Frandsen (SF):

Ved behandlingen af det tilsvarende forslag i forrige samling sammen med de andre forslag vedrørende aktieselskaber og anpartsselskaber tilsagde mit partis ordfører, hr. Poul Dam, velvillig behandling af forslaget. Men det var netop på det tidspunkt, hvor forslaget indeholdt en bestemmelse om statsrepræsentation i forsikringselskaberne, som netop må være et minimum af samfunds kontrol i forbindelse med forsikringer.

Vi har tidligere i folketinget fremsat et forslag, som også hr. K. J. Mortensen henviste til. Den 27. februar 1969 fremsatte vi et forslag, som angav de retningslinjer, vi mente der kunne være tilslutning til på det tidspunkt. Det var ikke vores principielle holdning til forsikringsspørgsmålet, der blev lagt frem ved den lejlighed, idet vores principielle holdning er, at forsikringer under alle former skal være en samfundsopgave. Men det, vi gav udtryk for dengang, var noget, som vi mente kunne tilgodese vore synspunkter nogenlunde. Forslaget drejede sig om statskontrol med samtlige forsikringer og gik endvidere ud på, at staten skulle have eneret på de lovpligtige forsikringer. Endelig foreslog vi en kontrol med de formuer, der er i de private forsikringselskaber. Det fandt desværre ikke tilslutning dengang, men det er synspunkter, som vi fortsat går ind for.

Hvis vi skal kunne tilsige forslaget tilslutning, må det forudsætte, at vi får en be-

stemmelse om statslig repræsentation ind i dette forslag. Det er altså en forudsætning for, at vi kan stemme for forslaget i sidste ende.

Arne Bjerregaard (KrF):

Nu har jeg brugt så megen energi og hele mit hjerte til det foregående forslag. Vedrørende det foreliggende forslag skal jeg kun sige, at vi i kristeligt folkeparti positivt vil arbejde for dette forslag i udvalget.

Kaj Hansen (DKP):

En hel del af de generelle betragtninger, hr. Knud Jespersen fremførte i debatten om det foregående lovforslag om EFs direktiver og deres konsekvenser for banker og sparekasser, kunne jeg også fremføre her, hvor det drejer sig om forsikringselskaberne. Det skal jeg undlade. Jeg tror, at det, hr. Knud Jespersen sagde, står så klart og koncist, at det ikke behøver at gentages.

Med hensyn til medarbejderrepræsentation er det klart, at det har vi ikke noget at indvende imod. Man kan selvfølgelig diskutere værdien af det, men det kan i hvert fald aldrig skade, at der kommer nogle medarbejdere ind i forsikringselskabernes bestyrelser og måske kan få et indblik i, hvad der her foregår på det økonomiske og regnskabsmæssige område.

Nu har venstre regeringen det med ligestemthed at strege i den foregående regerings lovforslag. Der synes efterhånden at være en ganske bevidst linje i de udstregninger, der finder sted. Den linje er også kommet til udtryk her, idet man ikke ønsker bestemmelsen om offentlig repræsentation i forsikringselskabernes bestyrelser medtaget. Det synes jeg ikke er særlig genialt. Nu ved vi, at de udenlandske forsikringselskaber ifølge EF-direktiver får frit slag her i landet. Specielt på denne baggrund synes jeg, det ville være meget, meget nyttigt, at offentligheden fik repræsentanter ind i de udenlandske forsikringselskabers bestyrelser, således at man også fik et indblik i, hvad der foregik her. Derfor må vi bakke meget kraftigt op,

[Kaj Hansen.]

at man får en sådan offentlig repræsentation.

Hr. K. J. Mortensen efterlyste et resultat fra forsikringskommissionen, og det synes jeg var en meget fornuftig efterlysning, for vi er jo ikke færdige med forsikringselskaberne med det, der her er lagt på bordet. Kommer der ikke et resultat fra forsikringskommissionen, så må vi have andre forslag om forsikring lagt på bordet her i folketinget. Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at det, vi stiler efter, er en nationalisering af forsikringselskaberne.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. I relation til lovens § 53 b vil jeg gerne spørge, om man fra ministerens side har overvejet andre valgmåder, idet den foreslåede metode jo ikke altid vil føre til et resultat, som er udtryk for, hvad der er størst tilslutning til fra arbejdstagernes side. Sagt på en anden måde: har man overvejet at gå over til en kvalitetsafstemning, hvor de valgte i det hele foretrækkes fremfor de ikke valgte?

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg skal takke for de faldne udtalelser. De giver mig kun anledning til nogle korte bemærkninger. For at begynde med hr. Flygaards spørgsmål, så har der ikke i forbindelse med forslaget her i dette lovforslag om valgmåden for arbejdstagernes repræsentanter været overvejet andre valgmåder, men hele spørgsmålet blev jo drøftet grundigt under behandlingen af aktieselskabsloven i sin tid, og det er jo det mønster, som dér blev vedtaget, der nu gennemføres i andre love.

Flere har været inde på det spørgsmål, som var et principspørgsmål under den foregående debat, nemlig spørgsmålet om en repræsentant for det offentlige i bestyrelserne, og jeg skal ikke gentage mine principielle bemærkninger om det nu, men sige, at jeg er enig i fru Dagmar Andreasens betragtning om, at vi naturligvis må se sådan på det, at det afgørende må være, om den vej at sætte en offentlig repræsentant ind i en bestyrelse er den rigtige metode, er det rigtige middel til at opnå det tilsyn, som vi jo er enige om

der skal være, og som der også er fra det offentliges side over for al forsikringsvirksomhed.

Jeg vil ikke undlade at takke hr. K. J. Mortensen for en fornøjelig måde at efterlyse resultatet af en kommissions næppe særlig fornøjelige virksomhed på. Jeg er sikker på, at min energiske forgænger i embedet som handelsminister og højst sandsynligt også hans forgænger igen har presset på for at få denne kommissions arbejde gjort færdig. Min nærmeste forgænger har jo haft et par år eller lidt mere til det. Men jeg skal da gerne give det løfte, at jeg på den 36. dag af min embedsperiode skal gøre det samme. Jeg kan tilføje, at det tilsigtes, at denne kommission skulle kunne afgive sin betænkning om livsforsikringer inden udgangen af indeværende år.

K. J. Mortensen (S):

Jeg takker handelsministeren for tilsagnet om at se velvilligt på spørgsmålet om repræsentation for det offentlige, når vi forhandler i udvalget.

Må jeg så sige, at jeg stoler desværre ikke altid på handelsministre, heller ikke min egen — nu er han desværre gået — for allerede i 1969 oplyste daværende handelsminister Knud Thomsen, at kommissionen ville være færdig i begyndelsen af 1973. Det tidspunkt er allerede overskredet, men jeg håber, man bliver ved med at rykke.

Jeg er glad for, at hr. Tillisch for så vidt giver udtryk for at ville gå positivt ind for en rationalisering af forsikringselskaberne og en lettere administration, idet han vil tilstræbe en forenkling af lovgivningen. Det er rart at høre.

Må jeg sige til hr. Ivar Hansen, som henviser til, at vi har et forsikringsråd, som fører tilsyn med forsikringselskaberne, at så vidt jeg ved, sker det adskillige gange, hvis der opstår et eller andet tvivlsspørgsmål, at man siger i forsikringsrådet: ja, nu har vi jo en kommission siddende, og så må vi vente, til den har afgjort noget. Derfor mener jeg ikke, at forsikringsrådet udøver den grad af kontrol, som der blev lagt op til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophevelse af lov om regulering af kreditformidling [af Stetter m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 8) findes i tillæg A. sp. 29, fremsættelsen i tidenden sp. 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Da loven om kreditformidling var til behandling her i tinget sidste oktober, gav jeg sammen med andre ordførere for den daværende opposition udtryk for, at jeg ikke var tryk ved, at en lov, der var så betydningsfuld og så vidtrækkende, skulle jages igennem folketinget på ganske få dage. Det er jo en lov, der, sådan som den nu er udformet, giver vide bemyndigelser til at indføre reguleringer, så man må mene, at pengeinstitutterne må føle sig usikre over for, hvilke grænser der kan sættes i fremtiden for deres udlånsaktivitet, hvilke indskrænkninger der kan blive tale om osv. Det er navnlig denne vide bemyndigelse, som vi fra venstres side og som jeg som ordfører dengang vendte mig imod, også dette at man ganske uspecificeret ville ramme lån til forbrugsformål. Jeg mente, at en lov af dette indhold burde have en anderledes grundig behandling og forberedelse, end det var evident at det daværende lovforslag havde fået.

Nu foreligger der altså et forslag fremsat af medlemmer af det konservative folkeparti om ophevelse af loven. Det hedder i forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget, at man er klar over, at der kan være brug for en anden og langt mildere kreditformidlingslov i en overgangsperiode, og man siger lidt om, hvad formålet med en sådan ændret lov skulle være.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der kan være behov for en begrænset bemyndigelseslov, en lov, der i begrænset omfang — men fornødent omfang — kan støtte Danmarks Nationalbanks stilling, når den forhandler med pengeinstitutterne om aftaler

til styring af kreditten. Det er jo sådan, at der tidligere har været pengeinstitutter, der unddrog sig forpligtelserne i henhold til sådanne aftaler, og der kan være en begrundelse for at sikre, at dette ikke kan gøres.

Jeg ville gerne nedsætte en lille og hurtigt arbejdende arbejdsgruppe med repræsentanter for Nationalbanken, handelsministeriet og økonomiministeriet til at se på, hvordan man kunne tilpasse lovens bestemmelser ud fra dette hensyn på en mere hensigtsmæssig måde og begrænse den til de områder, hvor man må mene der er brug for en sådan lov, og jeg vil hermed tilsige regeringens støtte til udvalgsarbejdet. Jeg tror, det er nyttigt, at vi får et sådant arbejde i gang, og at udvalget tager sig tid til et grundigt arbejde, det grundige arbejde, vi ikke fik lejlighed til at gøre, da den nugældende lov blev til.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg håber, også de to partier, der i efteråret gennemførte loven, vil medvirke til, at et sådant udvalgsarbejde får et positivt forløb.

Per Hækkerup (S):

Jeg vil da gerne svare positivt på det sidste spørgsmål, økonomiministeren stillede, vi vil gerne være med til et grundigt udvalgsarbejde. Kan det strække sig over lige så lang tid, som forsikringskommissionen har strakt sig, så virker loven jo i hvert fald efter sin oprindelige hensigt i den periode, og det er vi da villige til at overveje.

Så vil jeg gerne sige, at man skal se den lov, som i sin tid blev gennemført, som et led i en samlet økonomisk politik, og jeg stiller mig noget uforstående over for, at regeringen mener med det sæt af indgreb, regeringen har foreslået, at det ville være rigtigt at foretage en sådan lempelse af reguleringen af kreditgivningen i Danmark.

Jeg kan ganske særlig ikke forstå det, når økonomiministeren udtaler sin skepsis over for, at bemyndigelsen skal kunne udnyttes til at begrænse forbrugslån. Det må dog være klart og tydeligt i forlængelse af det, man har tilkendegivet fra regeringens side, at en sådan bemyndigelse fortsat opretholdes og udnyttes.

Men jeg vil da være interesseret i, at vi i det udvalg, som skal beskæftige sig med lovforslaget, får en bedømmelse af, hvorledes erfaringerne har været i den forholdsvis